

1898-06-12

AFSENDER

Alhed Larsen

MODTAGER

Johannes Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Uden årstal. Det er 1898 - to dage før Alhed og Johannes Larsens bryllup.

Generel kommentar:

"Falder træet jo hurtigt": Johannes Larsen maler på en guldregn, som blomstrer nu. Billedet har stået fra sidste forår.

"Haabet" er gården Erikshaab, Alheds barndomshjem.

Omtalte personer:

Asta Blom

Otto Emil Paludan

Andreas Warberg

Laura Warberg

Omtalte steder:

Svanninge

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek

Proveniens:

Indleveret til Det Kongelige Bibliotek af Larsen-familien

DOKUMENTINDHOLD

Alhed Larsen opfordrer Johannes Larsen til at tage det sene tog dagen efter, så han kan nå at male mest muligt på sit guldregnsbillede, inden blomsterne falder.

Paludan (Palam) har lånt en flaske sherry i kælderens, og Asta, han og Alhed har drukket sig pladrede. Alhed synes, det er en bevægende tid, og hun er bange for at skuffe mennesker, som hun holder af.

TRANSSKRIFTION

Kære, lille Las!

Tak for Dit Brev, som jeg lige har faaet. Jeg synes absolut, Du skal male i Morgen ogsaa, og vente med at komme til det sidste Tog. Det gør jo ikke noget, fordi det bliver sent de andre kunne jo gaa i Seng og saa skal jeg komme ned at hente Dig. Det gaar 9 45 Min. Fra sydfynske Banegaard! Men saa maa Du jo endelig komme tidsnok, vi skal nemlig møde i Kirken 10 ½ næste Formiddag. Men jeg synes saa ubetinget, at Du skal vente til med sidste Tog, det kan jo slet ikke gaa at Du spilder mere Tid end nødvendigt, vi ved jo slet ikke, hvor længe vi beholder dette Vejr, og faa vi blot en eller to Dages daarligt Vejr, falder Træet jo hurtig nu det er helt udsprungen. Det var dejligt, om det blev et rigtig smukt Billede. – Asta og jeg var jo saa i Svanninge i Gaar; Du kan ikke tænke Dig, hvor dejlig Turen var. – –

Senere: Elskede Ladersen. Nu er det bleven Aften og Dede skal gaa til Stationen om lidt og have dette med. – Du maa undskylde, om dette bliver lidt "fuldt". Palam fik nemlig for lidt siden den gode Idé at "laane" en Flaske Sjerry nede i Kælderen og nu har Asta, Palam og jeg siddet heroppe paa mit Kammer og taget os et lille Bæger. Palam er i Grunden noget rørt over, at jeg saa snart skal rejse bort fra "Haabet", - jeg selv er det jo ogsaa, det er en underlig bevæget Tid synes jeg, sommetider synes jeg at alting er saa sort og ængsteligt, man ved ikke, om man maaske skal skuffe og bedrøve et Menneske, man holder forfærdelig meget af i en hel lang Fremtid – men af og til kan jeg ogsaa overfaldes af en voldsom Taknemmelighedsfølelse mod "Moder Natur", der har skabt mig og ladet mig se denne smukke Verden og ladet mig opleve saa meget smukt. Kære Ladersen, hvad er alt det, jeg sidder og skriver til Dig? Nu vil jeg slutte, Dede skal gaa. Jeg glæder mig til i Morgen Aften! Mor siger ogsaa, at Du skal blive og male i Morgen. 1000 Millioner Hilsner fra Din egen Alhed.

12te Juni –

Dette er det sidste Brev, inden altsaa paa Tirsdag.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

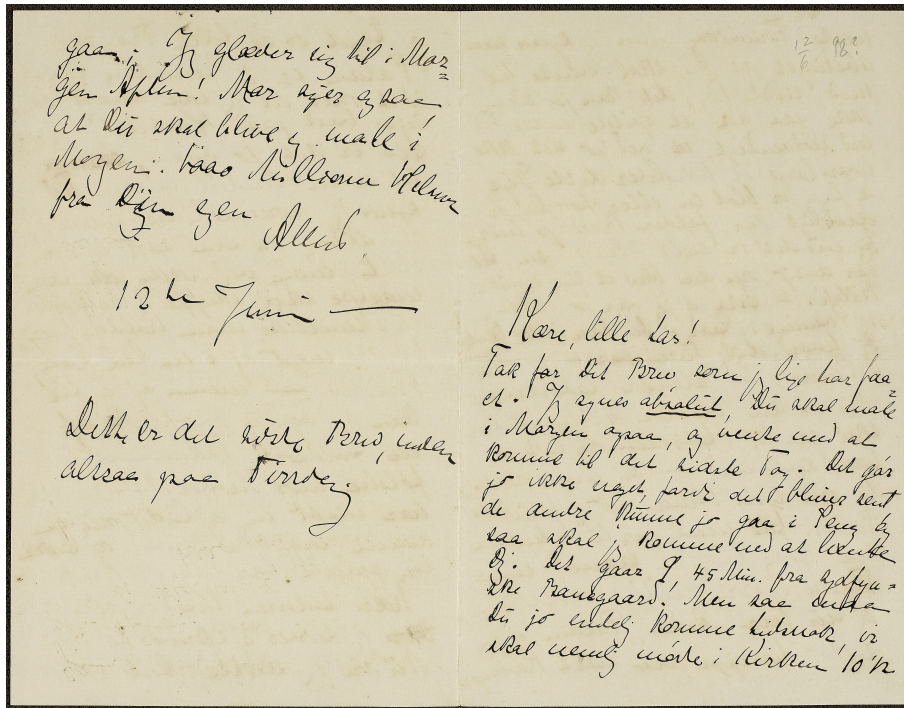
NY CARLSBERGFONDET

OMTALTE VÆRKER

Johannes Larsen maler på en guldregn, som blomstrer nu. Billedet har stået fra sidste forår.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

varde Fornidder. Men jeg har saa
überliger at det skal medre til
med liden Tid, det kan jeg det
ikke gaa ned at epilete mere ved
en ubændigt, vi ved jo det ikke
hvad længe vi beholder disse Dage
og saa vi blot en eller to Dages
Aarligt Dage, faldet Tract jo liden
og vi der er helt indspændt. Det
kan dejligt, og det blev et rigtig smukt
Middel. — Gode og jeg var jo saa
i Poenime; naar det kan ikke tænke
og hvad det? Tiden var —
Poenie: — Alene kadoren
Nu er det blevet Aften og det
skal gaa til Plationen og lidt og
hvad det er end — da man siger
de om dette bliver lidt fuld —
Palas fuld med for lidt — uden
den gode Tid at laane i en
Flasker Perry inde i Kadoren
og vi har det, Palas og W
dette herappe paa mit Kammer
og langt og et lille Bøger.
Palas er i Aanden meget
lært over at jeg saa snart skal
rejse bort fra Haaland. —
Så er det jo ogsaa, ~~men~~
det er en anden, bevægt ved
hvad jeg somvender og jeg
at alting er saa sort og dult
delt, men ved ikke, det er
nådanne skal skikke og bedrone
et Menneske man kalder for
fardeleg meget af i en led lang
Fremtid — men af og lidt
kan jeg ogsaa overfaldes af
en valdsom Taknemmelighed =
følelse mod Moder Nation, der
har skabt mig og ladet mig se
denne smukke Norden og ladet
mig opleve saa meget heri.
Når kadoren hvad er alt det
der er skrevet og skrives til dig?
Nu vil jeg skrive, det skal